

Gazeta

de

ASUAJ

NR. 1 | 2012

UN PROIECT DE MARAMUREȘ **Gazeta**
ÎN PARTENERIAT CU PRIMĂRIA ASUAJU DE SUS

„Sunt un om determinat, bătaios, nu mi-a fost frică niciodată să deschid uși și știu ce înseamnă munca în administrație, știu cât de important e să ai un sprijin la București pentru proiectele tale”.

Vasile Boitor

Primar de 5[★] stele

Este unul dintre cel mai vechi primar din județ. Și, dacă alături de experiență punem curajul, implicarea și perseverența, avem tabloul complet al unei dezvoltări etalon: Asuaju de Sus.

Interviu cu **Vasile Boitor**, primar

„Ușa biroului meu e deschisă tot timpul. Pe toată lumea ajut cu ce se poate. Am rămas ca un sfătuitor. Oamenii zic: „mă duc la primar să văd ce zice”, indiferent despre ce e vorba”.

Rep.: Care e secretul celor 20 de ani în funcția de primar?

Vasile Boitor: Cred că secretul atâtor mandate consecutive este felul în care ți-ai făcut datoria față de cei care te-au ales. Ce am promis am și făcut. Nu poți face 100%, dar lumea își dă seama dacă ești bine intenționat și dacă dai tot ce poți să faci ceea ce ai promis. Trebuie să fii corect, civilizată și să-i ajuți în toate problemele, că în fond asta-i și rolul primarului. De asemenea, e foarte important să-i ascuți pe oameni, să-i sfătuiști și să te sfătuiști cu ei.

Reporter: Când și cum v-ați început cariera în administrația publică locală?

Vasile Boitor: În administrație am venit imediat după Revoluție, practic

în 1990 am fost ales la o adunare populară de la Căminul Cultural, președinte al FSN. Am fost propus delegat ca primar interimar la Ariniș, erau comasate atunci comunele Asuaj, Ariniș și Băița. Aceste localități erau o comună. Eu am lucrat ca inginer la Direcția Agricolă și fiecare inginer era responsabil în comuna lui de lichidarea fostului CAP. Eu l-am și menținut aici până în 1991, când a apărut legea fondului funciar. Abia atunci am dat animalele înapoi la oameni, pe semnătură. Președintele de atunci a plecat, și am rămas eu, care eram inginer șef, să administrez CAP-ul. Și am reușit s-o fac democratic, legal și corect. De asemenea, am avut în familie tradiție în administrația locală. Bunicul meu a fost primar, manist și a avut și de suferit din cauza asta. Comuniștii l-au condamnat, i-au confiscat averea, până la urmă a câștigat cu un avocat bun, n-a făcut pușcărie.

Reporter: Peste tot desființarea CAP-urilor a cauzat probleme. Cum ați reușit să mulțumiți toți oamenii?

Vasile Boitor: Am împărțit animalele pe baza contribuției, a normelor prestate și, fiind de aici, din sat, i-am cunoscut pe fiecare. Apoi am făcut tragere la sorți. Prima dată au tras la sorți cei care și-au pus caii în colectiv. Am ales cel mai democrat mod și n-am avut nicio problemă. Și eu am tras la sorți, mi-a ieșit o vacă fără coarne.

La cei la care n-au ajuns vacile, am dat doi viței sau patru oi. Am vândut caii și căruțele la licitație, magazia, grajdurile, saivanul. Până în 1991 când s-a stricat CAP-ul, am adus și un profit.

Din punctul meu de vedere a fost corect și legal. Le-am dat chitanță, tabel.

Și aici au încercat să se certe, dar imediat i-am liniștit. Tocmai pentru că a fost corect, oamenii m-au ales din primul tur și în 1992 și în anii următori.

Reporter: Cum țineți legătura cu cetățenii?

Vasile Boitor: Vorbim la biserică de obicei și apoi ușa biroului meu e deschisă tot timpul. Pe toată lumea ajut cu ce se poate. Am rămas ca un sfătuitor. Oamenii zic: „mă duc la primar să văd ce zice”, indiferent despre ce e vorba.

Reporter: De ce vreți să candidați pentru un post de deputat?

Vasile Boitor: Pentru că totdeauna am ajutat întreaga zonă, nu numai Asuaju de Sus. Și sunt un om determinat, bătaios, nu mi-a fost frică niciodată să deschid uși și știu ce înseamnă munca în administrație, știu cât de important e să ai un sprijin la București pentru proiectele tale. Le-am spus colegilor, că, dacă aș fi ajuns deputat, rezolvam eu un proiect pentru fiecare localitate în parte.

„Cred că secretul atâtor mandate consecutive este felul în care ți-ai făcut datoria față de cei care te-au ales.

Nu poți face 100%, dar lumea își dă seama dacă ești bine intenționat și dacă dai tot ce poți să faci ceea ce ai promis. Trebuie să fii corect, civilizată și să-i ajuți în toate problemele, că în fond asta-i și rolul primarului. De asemenea, e foarte important să-i ascuți pe oameni, să-i sfătuiști și să te sfătuiști cu ei”.

Vasile Boitor

Istoria unei DEZVOLTĂRI de succes

Încă de la prima alegere în funcția de primar, în 1992, Vasile Boitor a folosit un principiu corect și onest: nu a promis decât ceea ce putea face. Și, în fiecare mandat și-a respectat promisiunile din campania electorală. Acesta este și unul dintre motivele pentru care, de 20 de ani, asuajenii îl realeg din primul tur și motivul pentru care a devenit unul dintre cei mai iubiți și mai longevivi primari din țară.

În 1992, când Vasile Boitor a devenit primarul comunei Asuaju de Sus, localitatea nu avea nici măcar infrastructură și condiții de bază. Drumul care leagă Asuaju de Ariniș nu era asfaltat, drumurile erau aproape impracticabile, localitatea nu avea apă, clădirile instituțiilor publice erau vechi și părăginite. Perseverent și ambițios, Vasile Boitor nu s-a speriat însă în fața multitudinii de probleme, ci și-a stabilit obiective concrete, pe care apoi le-a bifat. Primul era asfaltarea drumului de legătură dintre Ariniș și Asuaj, pe atunci părea doar un vis frumos, dar pentru Boitor era un proiect cât se poate de serios, de aceea a și spus că dacă nu va reuși să asfalteze drumul, atunci își dă demisia și nu va mai candida niciodată la funcția de primar. A doua problemă stringentă era rezolvarea situației cu pășunea Făget, care a generat atunci un adevărat scandal.

Primarul își amintește:

„În 1992 am ieșit primar și am început să mă lupt pentru obiectivele propuse. În 1994 am rezolvat cu Făgetul, în 1995 am tăiat panglica la asfalt. Oamenii au văzut că se poate. În 1996 nu am mai avut probleme, am ieșit primar din primul tur. Când le-am spus că o să fac asfaltat drumul județean pe Horaiță, nu le-a venit să creadă, că nu se putea merge nici cu căruța. În 1997, drumul de legătură cu Satu Mare era gata, asfaltat.”

În paralel s-a continuat însă reabilitarea drumurilor. Până în 2000, primarul a pus sute de tone de piatră pe drumurile comunale, astfel încât să devină circulabile și accesibile: „Când ploua era dezastru, vara era praf. Erau drumuri pe care numai cu căruța și în cizme de cauciuc se putea merge. Nu puteai merge cu mașina mai nicăieri. Am reușit, deși în 1996-2000 eram în opoziție”.

În perioada 1998-1999, pe când Decebal Traian Remeș, fiu al Țării Codrului, era ministrul finanțelor, primarul Vasile Boitor a început drumurile pentru introducerea gazului în zonă. Atunci, după numeroase insistențe, Remeș a promis că va da drumul proiectului, dar a fost schimbat, iar proiectul a rămas în stand-by, deși primarul Boitor a continuat să susțină necesitatea introducerii gazului metan în zona Codru.

Tot în acea perioadă au început proiectele din fondurile de preaderare: un program vast, realizat prin Solel Boneh, care viza introducerea apei în mediul rural. Boitor povestește: „am văzut că era trecută comuna Băsești pentru alimentare cu apă și m-am dus direct la București la domnul Remeș. Am mers cu documente. Am făcut investigații, în toată zona Codru nu se găsea apă până la 6-7 metri. Ni s-a spus că nu avem altă soluție decât baraj sau pânza freatică. Am săpat până la 180 de metri în pânza freatică și nu am dat de

apă, nu merita. Și atunci am insistat pe lângă domnul ministru să ne ajute. Avea ședință de Guvern, a zis să mă hotărâsc dacă intră Asuaj sau Băița de sub Codru. Am vorbit cu primarul de Băița, actualul secretar al CJ, Dumitru Dumuța, și a zis că renunță el la Urmeniș, eu la Asuaju de Sus, și să intrăm amândoi. Că odată prinși pe listă, știam că se va continua și în celelalte sate. Și așa a fost. Eu totdeauna m-am zbatut și pentru alții, mi-am dorit să ridic întreaga zonă a Codrului”.

Numai că proiectul a rămas în stand-by, iar finanțarea a fost deschisă abia în 2000, după ce PSD a venit la guvernare și după

ce Boitor a mers din nou la București, cerând să se dea drumul acestui proiect. Alimentarea cu apă a fost finalizată în 2004, a fost realizată în ambele sate și pe perioada garanției se afla în administrarea Consiliului Județean, fiind predată primăriei ulterior. Investiția și-a dovedit din plin oportunitatea în perioada de secetă recentă, când toate comunele din zonă au suferit din cauza lipsei de apă, iar asuajenii n-au avut deloc probleme.

Boitor a știut să fie în pas cu vremurile și cu sursele de finanțare existente. Pe toate programele europene apărute a pregătit proiect și le-a depus. Ba mai

mult, a implementat un principiu simplu și sănătos pentru bugetul local: cu bani puțini se pot face și lucruri mari. Astfel că, alături de Ieud, Asuaju de Sus este singura comună din țară care a reușit să asfalteze un drum agricol. Programul prevede numai pietruirea drumului, dar primarul a reușit să convingă autoritățile în domeniu că, cu aceiași bani, reușește să pună asfalt pe aproape întreaga distanță de 8,3 km: „Mi-am luat angajamentul că în banii prinși în proiect vom face drumul asfaltat.

M-am dus la București. Am expus problema, din 8,3 km, peste 6 se poate face asfaltat. Au zis să facem, dar pe

„Am vorbit cu primarul de Băița, actualul secretar al CJ, Dumitru Dumuța, și a zis că renunță el la Urmeniș, eu la Asuaju de Sus, și să intrăm amândoi. Că odată prinși pe listă, știam că se va continua și în celelalte sate. Și așa a fost. Eu totdeauna m-am zbatut și pentru alții, mi-am dorit să ridic întreaga zonă a Codrului”.

Vasile Boitor

răspunderea noastră. Au fost mai multe firme la licitație, au venit unii cu ofertă la 60% din preț. Am întrebat cum poți face cu atâția bani din moment ce alții au zis că nu se pot încadra deloc cu asfalt. I-am descalificat, că nu e credibil. Au contestat, m-am dus la București. A venit soluția și am reluat licitația, am dat lucrarea la Drumuri Județene, care e firmă serioasă, de stat și nu umblă numai după profit. Și uite, de patru ani nu se vede pe drum o groapă”.

Tot așa, cu bani puțini a reușit modernizarea iluminatului public, o investiție de care iarăși beneficiază și alte localități din zonă și care e plătită eșalonat, vreme de 6 ani din bugetul local: „Am făcut și acuma pe iluminat public contract cu plata în 6 ani. Plătim eșalonat. Dacă plăteam 800 de milioane de lei vechi iluminat public, acum sunt 670 de becuri pe fiecare stâlp și plătim mai puțin și merge iluminatul toată noaptea.”

Istoria unei DEZVOALTĂRI de succes

Foarte multe proiecte, în special cele care vizează modernizarea clădirilor publice, au fost finanțate din bugetul local. De asemenea, primarul are obiecte clare și pentru comună și pentru zonă pentru perioada următoare, când vor putea fi accesate fonduri europene importante.

Biroul primarului Vasile Boitor e plin de trofee și diplome de onoare, semn că este apreciat pe plan județean și național pentru longevitatea și profesionalismul său.

guvernarea PDL. Extinderea rețelei de alimentare cu apă, parte a proiectului, a realizat-o din bugetul local. Celelalte obiective din proiect, asfaltarea ulițelor, reabilitarea centrului civic, canalizarea, mai trebuie însă să aștepte. Boitor e însă optimist și crede că în următoarea etapă de finanțare 2013-2020, cu siguranță, proiectul va fi finanțat pentru că e necesar și eligibil, chiar de-ar fi să-l depună direct la Bruxelles: „Am depus mai multe proiecte, dar din motive politice n-au fost aprobate. M-a interesat cel mai mult cel de extindere rețea apă, canalizare, centru civic, asfaltare drumuri și ulițe comunale. Proiectul este în valoare de circa 2,5 milioane de euro. Dacă era aprobat, am fi realizat 80% din ceea ce era nevoie în comună.

n-am mai putut aștepta până ni se aproba un proiect. Canalizarea nu am făcut-o, pentru că presupune mulți bani, iar noi nu dispunem de asemenea fonduri. Pe Ordonanța 7 am finalizat în 2010 poduri, podețe și punți pietonale. Tot pe Ordonanța 7 am făcut și Baza Sportivă Multifuncțională. Ne-au aprobat proiectul, am început lucrarea”.

Facem și economie, avem și condiții de siguranță și civilizație pentru oameni”.

bani.

O mare dezamăgire a primarului Boitor este faptul că proiectul integrat, depus pe Măsura 322, i-a fost respins din motive politice, de

Pentru toate proiectele, primarul Vasile Boitor a avut în vedere oportunitatea proiectului și numărul celor pe care îi deservește. Niciodată nu a aprobat, de exemplu, asfaltarea unei ulițe numai pentru un consilier, ci a ales o uliță de exemplu pe care locuiesc cât mai mulți oameni. Mai mult, a fost mereu aproape de oameni, indiferent dacă problemele pentru care i se cerea ajutorul intrau sau nu în atribuțiile lui. Spune că niciodată nu a înțeles și aprobat birocrăția și nu a fost de acord să poarte oamenii pe drumuri. De aceea, ori de câte ori a fost nevoie, de la depunerea cererilor APIA la alte formalități a căutat să aducă funcționarii în sat, nu să poarte oamenii la Ulmeni sau Baia Mare. Mai mult, de câte ori oamenii trebuiau să se adreseze unei instituții, primarul i-a îndrumat unde și ce trebuie să facă, astfel încât să economisească timp și

„Am sprijinit și cultura. Târgul cepelor s-a făcut fără întrerupere, nu poți să renunți la un obicei de peste 100 de ani. Și la biserică am acordat fonduri, iluminatul ornamental. Acum doi ani am făcut încălzirea centrală și aici și în Asuaju de Jos, am dat câte 1,2 miliarde de lei vechi. În Asuaju de Jos i-am ajutat și să pună gresie, parchet. Aici, În Asuaju de Sus, am contribuit pentru casa parohială. Cu bani puțini se pot face lucruri multe”.

Vasile Boitor

TÂRGUL Cepelor

Cel mai longeviv festival din Țara Codrului – Târgul Cepelor - a ajuns la cea de-a 42-a ediție. Un eveniment care a adunat mii de maramureșeni, artiști de excepție și, desigur ...ceapă.

Legenda spune că în Asuaj, în urmă cu mai bine de un secol, era organizat un târg de fete, unde acestea nu erau bineînțeles vândute, ci... măritate. În fiecare an, de Ziua Crucii, la "locul târgului", cum îi spuneau țăranii, se adunau fii din toată zona Codrului, pentru a admira portul popular, podoabele tradiționale, cepele, purtate cu mândrie de către fete pe frunte, precum și dansul câmpenesc.

La vremea aceea era o sărbătoare foarte mare și totodată o ocazie unică, în care holteii de-nsurat își puteau întâlni aleasa inimii.

Astăzi, târgul nu mai este prilej de măritiș, ci de cântec, joc și voie bună. Evenimentul a ajuns în acest an la cea de-a 42-a ediție, iar

primarul Vasile Boitor, "botezat" de invitații prezenți la eveniment, "primarul general al Țării Codrului", s-a străduit chiar și în vremuri de criză să realizeze un festival de excepție cu minim de cheltuieli. Programul zilei de sâmbătă a cuprins un concert de muzică ambientală, un recital al trupei "Haiducii" și o discotecă în aer liber.

Duminică, după deschiderea oficială la care au luat cuvântul subprefectul Pamfil Bercean, președintele CJ Zamfir Ciceu, primarul municipiului Baia Mare, Cătălin Cherecheș, primar, deputați, lideri politici, urmau un spectacol folcloric cu ansambluri de amatori din Maramureș și județele învecinate, momente artistice pregătite de Ansamblul Național Folcloric "Transilvania", Ansamblul "Cununița" și Marius Ciprian Pop. Pe lângă distracție, gospodarii din zona Codrului au putut să-și vândă produsele la acest târg care simbolizează hârnicia codrenilor.

„Școlile au fost o prioritate pentru noi în fiecare an. Le-am pus la punct, le-am igienizat, iar acum ne putem lăuda că sunt multe școli din Baia Mare care nu arată atât de bine cum sunt școlile la noi”.

Vasile Boitor

După ce a scos satele Asuaju de Sus și Asuaju de Jos din noroi, la propriu, primarul Vasile Boitor a vrut să dea o altă față comunei. Cum? Prin reabilitarea și modernizarea instituțiilor publice.

În 1992, când a devenit primarul comunei, toate sediile instituțiilor publice din comună erau părăginite. Astăzi, școlile, primăria și căminele culturale sunt moderne și au toate dotările necesare, putând concura cu orice oraș din țară! Primarul Vasile Boitor spune că: „Am început cu instituțiile publice, ca și gospodar nu-mi plăcea să nu arate bine instituțiile. Erau toate în paragină, ori clădirile publice sunt cartea de vizită a oricărei localități”.

Prin anii 2000, primarul a depus un proiect pentru extinderea școlii pe programul finanțat prin Banca Mondială. S-a aprobat numai renovare capitală. S-a refăcut tot, de la geamuri, la parchet, mobilier, pereți: „Geamurile le-am pus din lemn, din bugetul propriu. La fel și la primărie și la cămin, unde am făcut compensare cu un agent local pentru plata taxelor și impozitelor. Acum școala e la standarde europene. Are încălzire centrală, mobilier, laboratoare, tot-tot. Corpul doi al școlii l-am făcut în anul viitor din bugetul propriu”.

Clădiri moderne și europene

„Am constituit Asociația Comunelor din Codru și cele 6 comune, am plătit un studiu de oportunitate pentru a face un parc fotovoltaic în Asuaju de Sus. Noi avem 5 hectare de teren, care se pretează pentru a se produce curent. Acum este în derulare acest proiect în valoare de 5 milioane de euro. Acesta va fi un avantaj pentru toate comunele, pentru că nu vom mai plăti pentru ce înseamnă iluminat public și instituții. Curentul care se va produce în acest parc fotovoltaic se bagă în sistemul național și se compensează, ceea ce consumăm cu ceea ce produci. Sperăm să reușim să-l pornim. Noi avem deja cele 5 hectare intabulate, că le-am luat mai demult, tot pentru așa ceva, pentru niște investitori, dar în final s-au retras. Iar acum vrem să-l punem în valoare”

Vasile Boitor

Și clădirea primăriei a fost renovată, la fel căminele culturale. Iar în prezent se lucrează la o extindere. Inițial, fiind nevoie de spațiu, primarul s-a gândit să transforme o lemnărie veche în spațiu pentru centrale termice, grupurile sociale ale școlii care n-au putut fi făcute odată cu proiectul mare care viza reabilitarea clădirii, deoarece nu exista

atunci alimentare cu apă. Dar, încetul cu încetul, s-a gândit să facă și o sală de grădiniță și i-a venit ideea de a muta birourile agricole din primărie, la care oricum vine multă lume, în acea clădire.

Ar fi fost mai comod și mai accesibil pentru oameni. Așa că Boitor a demarat această construcție.

„Școala e finalizată de 12 ani, iar anul trecut am schimbat învelitoarea. Am făcut o cerere la Inspectoratul Școlar Județean, am primit un miliard de lei vechi și l-am rugat pe constructor să mai facă pe datorie, că tot vom primi banii, nu puteam lăsa jumătate făcut, jumătate nu. Am pus tablă Lindab, o lucrare durabilă. Și tot așa am făcut anul acesta cu primăria, plus că am izolat tot și cred că în iarna asta se va resimți la încălzire”.

Revitalizarea zonei Codru

*Nu prea văd
posibilități
de dezvoltare
economică decât
pe agricultură și
turism. Turistic,
noi avem potențial,
acum, prin acest
drum agricol
asfaltat avem și
infrastructură și
vrem să dezvoltăm
o zonă turistică.
Iar pe agricultură
a anunțat cineva
că vrea să facă
fermă de vaci,
dar e greu de
concesionat o
suprafață mare,*

Vasile Boitor

Primarul de Asuaju de Sus, Vasile Boitor, a fost un adevărat ambasador al zonei Codru. Nimeni nu a susținut mai vehement, mai hotărât și mai perseverent necesitatea realizării unor investiții importante în această zonă.

Nu degeaba Vasile Boitor este poreclit „primarul general al zonei Codru”. Totdeauna s-a bătut pentru scoaterea zonei din izolare și din uitare. A fost cel care a susținut necesitatea realizării unui drum rapid, apoi introducerea apei, gazului, iar lista proiectelor inițiate și susținute de Boitor poate continua. Primarul are o teorie bună: e nevoie de infrastructură și gaz metan pentru a atrage investitori și pentru a atrage tinerii înapoi pe meleagurile natale. Din păcate, din cauza drumurilor și a lipsei gazului, investitorii se țin departe de zonă. Alternativa: **TURISMUL și AGRICULTURA.**

Primarul Vasile Boitor a purtat numeroase tratative și a oferit facilități investitorilor care ar crea locuri de muncă în zonă. Din păcate, zona nu prea este atractivă pentru ei. Primarul explică cu amărăciune: „Cu investitorii am tot purtat discuții. Anul trecut am derulat proiectul cu Asociația Comunelor din Codru, vrem să facem un parc fotovoltaic. Am cumpărat 5 hectare de teren, că a zis că vine un italian să facă brichete din rumeguș. Până când am intabulat, italianul a plecat. Acum e foarte bun terenul și proiectul la fel. Cred că va intra din 2013 și se poate depune direct la Bruxelles, dacă e de 5 milioane de Euro. Produce energie pentru toată zona, îl băgăm în rețeaua de electricitate și la noi la fiecare comună ne dă iluminatul public gratis. Dacă producem mai mult, le rămâne lor. Nu prea văd posibilități de dezvoltare economică decât pe agri-

cultură și turism. Turistic, noi avem potențial, acum, prin acest drum agricol asfaltat avem și infrastructură și vrem să dezvoltăm o zonă turistică. Am făcut PUG-ul și PUZ pentru zona dinspre cabană, pentru cine va dori să facă căsuțe, dar numai din lemn.

Pot veni și vara după ciuperci. Iar pe agricultură a anunțat cineva că vrea să facă fermă de vaci, dar e greu de concesionat o suprafață mare, 100 și ceva de hectare, pentru că parcelele sunt divizate, unii vor să vândă, alții nu, și e greu de cumpărat toată asta.”

Primarul crede că vechiul proiect cu drumul de legătură înspre Baia Mare-Satu Mare-Vaja și M3 ar scoate zona din izolare.

Acesta este și motivul pentru care și-a dorit să meargă în Camera Deputaților: să lupte pentru proiectele zonei și să reușească scoaterea ei din izolare și revitalizarea economică:

„E unul dintre motivele pentru care aș vrea să merg de deputat, eu chiar m-aș lupta, în perioada 2013-2020 trebuie făcut drumul. Sălajul toate ieșirile din județ și le-a făcut. Măcar infrastructura s-o punem la punct din bani europeni. E drept că e multă birocrație, dar trebuie să te lupți, asta ți-e menirea ca și ales local”.

ASUAJU DE SUS,

vânătoare, pescuit și relaxare

Comuna Asuaju de Sus a devenit celebră pentru organizarea celui mai vestit eveniment din țara Codrului, "Târgul cepelor", manifestare care se desfășoară pe un câmp între cele două Asuaje. "Târgul" este mai vechi de 100 de ani, dar, în forma organizată, cel din 2011 a ajuns doar la ediția cu numărul 42. Evenimentul are loc în prima duminică înainte de 14 septembrie. Ciudat e însă faptul că în Asuaj nu se prea cultivă ceapă. Dar o confuzie lingvistică a făcut ca astăzi aceasta să ajungă un simbol al comunei. După invazia austro-ungară, ceaca, podoaba purtată de fetele de prin părțile locului, a ajuns, în traducere liberă...ceapă.

Un punct de atracție important este Cabana Asuaj, situată în zona dealurilor joase ale Silvaniei, pe cursul văii Asuaj.

Seara, turiștii se pot relaxa cu plimbări prin sat, unde localnicii bucueroși de oaspeți îi servesc cu un pahar de țuică și le povestesc despre istoria locurilor și obiceiurile zonei, pot vizita bisericile și împrejurimile mirifice.

Zona a fost atestată documentar din sec VII, fiind cândva proprietatea baronilor maghiari Degenfeld și Birtalan. După reforma agrară din 1921, mare parte din proprietățile baronilor au intrat în posesia comunității locale care și le-au revendicat și redobândit după anul 2000. Cabana este situată într-un trup de pădure pitoresc cu posibilități de recreere, având în vedere poziția ei retrasă și este ideală pentru cei ce doresc o alternativă la stresul citadin al orașelor, având posibilitatea efectuării de plimbări în natură, unde turiștii întâlnesc frecvent căprioare, cerbi sau mistreți. Amatorii de pescuit au la îndemână o amenajare proprie, iar cei pasionați de vânătoare se pot bucura din plin de cel mai mare fond de vânătoare (mistreț și țap) din Maramureș.

Comuna Asuaju de Sus este situată în zona de sud-vest a județului Maramureș, la 45 km de Baia Mare, reședința județului, în zona etnografică cunoscută sub denumirea de "Țara Codrului", în vecinătatea județelor Satu Mare și Sălaj. Situată într-un cadru mirific, dispunând de cel mai mare fond de vânătoare din județ și păstrătoare nealterată de tradiții și obiceiuri, comuna este o destinație ideală pentru o vacanță de vis.

Cabana este situată într-un trup de pădure pitoresc cu posibilități de recreere, având în vedere poziția ei retrasă și este ideală pentru cei ce doresc o alternativă la stresul citadin al orașelor.

"Târgul cepelor", manifestare care se desfășoară pe un câmp între cele două Asuaje. "Târgul" este mai vechi de 100 de ani, dar, în forma organizată, cel din 2011 a ajuns doar la ediția cu numărul 42.

Seara, turiștii se pot relaxa cu plimbări prin sat, unde localnicii bucueroși de oaspeți îi servesc cu un pahar de țuică și le povestesc despre istoria locurilor și obiceiurile zonei, pot vizita bisericile și împrejurimile mirifice sau se pot delecta, la focul din șemineu, cu bucatele tradiționale savuroase sau cu vânatul gătit cu iscusință de bucătăreasa cabanei.

ASUAJ, străveche vatră de credință

În negura vremurilor și a istoriei se pierde și începutul vieții bisericești din Asuaju de Jos. Biserica existentă datează din 1889, când era aici preot Alexiu Varna, arhitect șef fiind Alexandru Cherecheș din Baia Sprie, fiind pictată de pictorul Ștefan din Baia Mare. Suferind diferite avarii din cauza terenului alunecos, în decursul anilor, a fost reparată, respectiv 1906, 1929, 1952 și 1981. După Pr. Osianu Ioan, Parohia a fost slujită de Pr. Marchiș Vasile, până în anul 1991, Pr. Panici Marian continuând lucrarea slujitoare timp de zece ani, până în 2001, când Preot slujitor ajunge Bot Damian.

Este foarte probabil ca la început să fi existat o singură așezare, care va fi fost Asuaju de Jos, de unde localnicii au urcat printre cele două văi, așezându-se mai sus, pe deal, unde condițiile de viață și păstorit au fost mai favorabile, luând ființă, astfel, Asuaju de Sus. Tendința de urcare spre deal a locuitorilor din Asuajul de Jos este întărită și de faptul că vechiul cimitir, care se afla la intrarea în comună, dinspre Asuaju de Jos, se afla în urma cu 500 de ani în mijlocul comunei, unde se afla și biserica din lemn. După ce s-a mutat centrul comunei mai înspre deal, biserica a rămas la periferie, de acum încercându-se mutarea bisericii în mijlocul comunei,

unde se află biserica actuală. S-a făcut un postament din lemn cu roata din stejar, pe care s-a pus biserița, pentru a fi transportată de 16 boi, proprietatea lui Budea Gheorghe. Astfel, această biseriță a fost adusă până la așa-numitul „Deal al popii”, unde, în timp ce se încerca urcarea dealului, s-au rupt toate lanțurile cu care era legată. Nemaiputând fi transportată, această biseriță a fost așezată pe locul unde acum se afla “Cimitirul de la Lică”. În 1970, cele două Asuajuri au avut o singură biserică și un singur preot pentru ambele sate. Cărțile de cult existente în actuala biserică dovedesc că, încă cu mult înainte, exista aici o biserică.

Actuala biserică din Asuaju de Sus s-a construit între anii 1898-1900, prin contribuția credincioșilor, fiind construită din cărămidă, pe fundație din blocuri de piatră, având o lungime de 30 m și o lățime de 14 m. Pictura a fost renovată între anii 1967-1968, iar între anii 1974-1975 s-a renovat exteriorul bisericii.

Dintre preoții slujitori, amintim pe Pr. Barna Alexandru - 1890-1912, Pr. Varna Teofil - 1912-1922, Pr. Buda Vasile - 1922-1930, Pr. Drăgan Aurel - 1930-1963, Pr. Suarăsan Ciprian - 1963-1970, Pr. Iuga Augustin - 1970-1977, Pr. Pop Vasile - 1977-1991, urmat de Pr. Bele Petre de 1991-1999 și de Pr. Mărieș Virgil, actualmente Pr. Paroh.